

Arrest

nr. 227 020 van 2 oktober 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. COPPENS
Noordlaan 78 bus 3
9200 DENDERMONDE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 15 april 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 maart 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 juni 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 september 2019.

Gezien het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van 2 september 2019 waaruit blijkt dat de zaak tegensprekelijk wordt uitgesteld naar de zitting van 30 september om 9.30 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. WINDEY die *loco* advocaat M. COPPENS verschijnt en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent 13 jaar oud en u verklaart Afghaans staatsburger te zijn. U werd geboren in de stad Shiraz in het buurland Iran, waar uw ouders vanuit Afghanistan naartoe waren verhuisd. Vanuit Iran reisde u in 2015 naar België met uw vader T.A.N. (...) (CGVS X, O.V. X), uw moeder T.R. (...) (CGVS X / O.V. X), uw broer T.H. (...) (CGVS X / O.V. X) en uw zusje T.S. (...) (CGVS XD, O.V. X). Op 24 november 2015 deden uw ouders een verzoek om internationale bescherming in België. Uw beide ouders verklaarden dat ze de jaren voor hun vertrek als Afghaanse vluchtelingen in het buurland Iran verbleven. Uw moeder stelde tevens dat ze niet meer bij uw vader woont en van plan is om te scheiden, onder ander wegens

huiselijk geweld. Op 12 maart 2018 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in zowel het dossier van uw moeder als dat van uw vader omdat er geen geloof werd gehecht aan hun Afghaanse nationaliteit. Uw ouders dienden tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Op 7 september 2018 werden de beslissingen van uw ouders door de Raad bevestigd.

Op 25 september 2018 dienden u, uw broer H. (...) en uw zus S. (...) in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in op aanraden van jullie advocaat. U verklaarde dat uw moeder afkomstig is uit Afghanistan maar dat u er zelf nooit hebt gewoond. In geval van terugkeer naar Afghanistan vreest u dat u zal worden uitgehuwelijkt en dat u een hoofddoek zal moeten dragen. U stelt ook dat u hier in België wil verder studeren en dat u in Afghanistan niet naar school zal kunnen gaan. In Iran zou u als Afghaanse slecht behandeld zijn op school. Daarnaast verwijst u naar de echtelijke problemen van uw ouders en denkt u dat uw moeder in geval van terugkeer vermoord zal worden door de familie van uw vader. Tot slot haalde u aan dat uw vader hier hertrouwd is met een Afghaanse die verblijfsdocumenten heeft.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende Belgische documenten voor: schoolattesten van u en uw broer, brieven van klasgenoten van u en uw broer en krantenartikelen waaruit blijkt dat minister Crevits en de Vlaamse zangeres Sanne jullie OKAN klas hebben bezocht.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u minderjarig bent. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal: zo werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw advocate die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle door u aangehaalde feiten en de elementen aanwezig in uw administratief dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen. De relevante elementen werden beoordeeld in het kader van het verzoek om internationale bescherming van uw moeder. De beslissing van uw moeder luidt als volgt:

Na onderzoek van alle door u aangehaalde feiten en elementen aanwezig in uw administratief dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

U hebt immers niet aannemelijk gemaakt een Afghaanse staatsburger te zijn.

In casu werd vastgesteld dat uw kennis van uw plaats van herkomst in Afghanistan zeer opmerkelijke leemtes vertoont. Zo werd u volgens uw verklaringen geboren in het district Puli Khumri, de provinciehoofdstad van de provincie Baghlan. Echter, gevraagd wat de hoofdstad van Baghlan is, moet u frappant genoeg het antwoord schuldig blijven (CGVS I, p. 6). Ook al woonde u volgens uw verklaringen slechts tot uw negende in Puli Khumri, het is niet aannemelijk dat u niet weet dat u in de hoofdstad van Baghlan woonde. U kent verder geen enkel ander district van Baghlan dan Dahne Ghori, waar uw man volgens uw verklaringen vandaan komt. Wanneer u vervolgens wordt gevraagd om te vertellen over uw geboorteplaats, kan u enkel zeggen dat de Russen net vertrokken waren toen u geboren werd en dat uw familie er niet veel over zei. Opnieuw gevraagd wat uw familie u over uw geboorteplaats vertelde, komt u niet verder dan te zeggen dat uw huis op een heuvel lag, er een "rivier of kanaal" was en dat "ze" op vrijdag naar de rivier ging om kleren te wassen. U heeft verder geen idee welke districten Puli Khumri begrenzen en u weet evenmin welke provincies een grens hebben met Baghlan (CGVS I, p. 6). Ook wanneer u gevraagd wordt waar in Puli Khumri u woonde, antwoordt u enkel dat "jullie in Tape Farhad waren". Echter, gevraagd wat Tape Farhad is, zegt u eerst dat u het niet weet, alvorens u zegt dat het de naam van heuvel is waar uw oma woonde. U verklaart verder dat uw andere oma in Nasaji woonde. Echter, gevraagd wat Nasaji is, moet u het antwoord schuldig blijven. Wanneer u vervolgens wordt gevraagd waar in de stad Puli Khumri u woonde, moet u evenzeer het antwoord schuldig blijven (CGVS I, p. 7).

Voorts is het zeer treffend dat uw kennis van het Dari beperkt is. Zo beweert u dat uw moeder thuis steeds Dari sprak en heeft u bovendien tot uw negende in Puli Khumri gewoond. Echter, tijdens uw eerste gehoor op het CGVS wordt het duidelijk dat u verschillende basiswoorden in het Dari niet begrijpt

(CGVS I, p. 7-8). Bovendien verklaart u zelf dat u “het in het Dari meestal niet weet”. Hiermee geconfronteerd, kan u enkel zeggen dat u dertien tot veertien jaar in Iran heeft gewoond en dat jullie taal gemengd is. Dit is evenwel niet afdoende om uw gebrek aan kennis van het Dari te verhelderen (CGVS I, p. 9).

Ook over het werk van uw man als waterputgraver in Iran legt u vage en beperkte verklaringen af. Zo beweert u weliswaar dat uw man thuis wel degelijk sprak over zijn werk. Echter, gevraagd waar hij dan zoal over praatte, komt u niet verder dan de vage verklaring dat het hard, gevaarlijk en onveilig was. Gevraagd naar specifieke verhalen van zijn werk, beweert u plots dat hij niet praatte als hij thuiskwam en dat hij enkel zei dat het hard was. Wanneer u vervolgens wordt gevraagd of hij Afghaanse collega's had, antwoordt u bevestigend. Echter, gevraagd naar zijn collega's, moet u toegeven dat u er geen enkele kan opnoemen (CGVS I, p. 8-9).

Daarnaast kan u niets vertellen over Afghaanse vrienden en burens in Iran. Immers, gevraagd naar Afghaanse vrienden in Iran, antwoordt u naast de kwestie dat er “veel Afghanen waren in Shiraz”. Wanneer de vraag wordt herhaald, antwoordt u bizar genoeg dat jullie geen Afghaanse vrienden hadden omdat uw man zich afzijdig hield van vrienden en anderen. U beweert vervolgens dat u Afghaanse burens had. Echter, gevraagd wie ze waren, moet u toegeven dat u geen enkele naam kan noemen (CGVS I, p. 9). Dit is zeer opmerkelijk. U verklaart verder dat er veel Afghanen waren in Shiraz. Echter, opnieuw moet u toegeven dat u ze niet kan benoemen (CGVS I, p. 9). Het is evenwel niet aannemelijk dat u volgens uw verklaringen ongeveer veertien jaar in Iran heeft gewoond, maar niets kan vertellen over andere Afghanen.

Bovendien legt u tegenstrijdige verklaringen af over de geboorteplaats van uw ouders. Zo beweert u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat uw ouders allebei in Puli Khumri geboren zijn (Verklaring DVZ, vraag 13a). Op het CGVS past u plots uw verklaringen aan en beweert u dat uw vader werd geboren in Dahne Ghorri en uw moeder in Parwan (CGVS I, p. 9-10).

Ook over de job van uw vader in Afghanistan legt u vage en inconsistente verklaringen af. Zo beweert u dat uw vader in het hoofd werd geschoten en dat u “denkt” dat hij voor de overheid werkte tijdens de periode van de mujahedin. Echter, na meerdere vragen over het werk van uw vader moet u toegeven dat u niet weet welke job uw vader uitoefende (CGVS I, p. 10).

Verder vertoont uw kennis van de geboorteplaats van uw man evenzeer opmerkelijke leemtes. Immers, u kan enkel zeggen dat uw man werd geboren in Dande Ghorri. Echter, gevraagd waar in Dande Ghorri hij werd geboren, moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS I, p. 11). Ook over de geboorteplaats van uw schoonouders legt u allerminst consistente verklaringen af. Zo beweert u op de DVZ dat uw schoonouders stierven tijdens de oorlog met de Sovjet-Unie. Echter, op het CGVS beweert u plots dat uw schoonvader in Afghanistan stierf aan een ziekte en dat uw schoonmoeder een paar jaar later in Iran stierf aan een ziekte (CGVS I, p. 11-12). Met uw tegenstrijdige verklaringen geconfronteerd, geeft u toe dat u loog over de dood van uw schoonouders op de DVZ en beweert u plots dat u van uw man moest zeggen dat uw schoonouders gestorven waren tijdens de oorlog met de Sovjet-Unie (CGVS I, p. 19). Het houdt evenwel geen steek dat u nog steeds in opdracht van uw man zou liegen als u reeds had verklaard dat u schrik had van uw man en dat u de politie had gebeld (Vragenlijst DVZ, vraag 7).

Bovendien moet worden opgemerkt dat u zeer tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw Afghaanse paspoort. Zo beweert u reeds op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u nooit in het bezit bent geweest van een paspoort (Verklaring DVZ, vraag 23). Op het CGVS houdt u dit vol, en beweert u dat u nooit een paspoort heeft gehad (CGVS I, p. 17). Echter, uw man legde tijdens zijn gehoor op het CGVS uw originele Afghaanse paspoort voor. Hiermee geconfronteerd, antwoordt u plots dat u van uw man niets mocht zeggen over uw paspoort omdat hij wil dat u een weigeringsbeslissing krijgt zodat hij u mee naar Afghanistan kan nemen (CGVS I, p. 18). Deze verklaring kan evenwel niet overtuigen. Zo hebt u zelf meermaals aangegeven dat u en uw man apart wonen en kan dus niet worden ingezien waarom u zou liegen over het bezit van een paspoort, dat nota bene door uw man werd voorgelegd. Bovendien legde u zelf reeds een taskara voor, wat ook een identiteitsbewijs is. Hiermee geconfronteerd, kan u enkel meermaals herhalen dat u uw paspoort niet mocht laten zien (CGVS I, p. 18). Ook tijdens uw tweede gehoor legt u inconsistente verklaringen af over uw paspoort. Zo beweert u op de DVZ dat u R.T. (...) heet en dat u nooit een andere naam gevoerd heeft (Verklaring DVZ, vraag 1-3). Tijdens uw tweede gehoor op het CGVS antwoordt u bovendien bevestigend wanneer uw wordt gevraagd of dezelfde naam als u in België gebruikt, ook op uw paspoort vermeld staat (CGVS II, p. 5). Echter, op uw paspoort staat de naam S.T. (...) vermeld, en dus niet R.T. (...). Wanneer u later tijdens uw tweede gehoor op het CGVS wordt gevraagd of u op alle documenten in Iran dezelfde naam gebruikte als in België, antwoordt u plots dat u in Iran S. (...) gebruikte omdat er in Iran een bedrijf was dat wasmiddelen produceerde dat R. (...) heette. U beweert tevens dat u reeds op de DVZ had verklaard dat u twee namen had (CGVS II, p. 6-7). Dit blijkt evenwel nergens uit uw dossier. U blijft echter volhouden dat u steeds hebt verklaard dat u twee namen had. Bovendien is het zeer opmerkelijk dat in het paspoort slechts twee kinderen werden opgenomen terwijl uw derde kind reeds geboren werd toen u

het paspoort ging verlengen. Hiermee geconfronteerd, kan u enkel zeggen dat de mensen in Shiraz het niet konden registreren omdat ze niet "de juiste stempel hadden" en dat het enkel in Teheran kon (CGVS II, p. 6). Echter, de stempel die werd gebruikt om de verlenging van uw paspoort te bevestigen is deze van de Afghaans eambassade in Teheran (CGVS II, p. 6).

Ten slotte moet worden opgemerkt dat uw kennis van Afghanistan in het algemeen zeer opmerkelijke leemtes vertoont. Zo heeft u wel degelijk enige kennis van Afghanistan en beweert u dat u veel naar het nieuws keek in Iran en dat u wilde weten wat er gaande was in Afghanistan. Echter, u heeft geen enkele kennis van de Afghaanse kalender en u kent geen enkele Afghaanse maand bij naam. U weet evenmin welke de eerste maand is van het jaar volgens de Afghaanse kalender omdat u "in Iran werd opgevoed" (CGVS I, p. 5). Het is evenwel niet aannemelijk dat u beweert tot uw negende in Afghanistan te hebben gewoond maar niets kan vertellen over de Afghaanse kalender. Treffend is ook dat u niet eens kan vertellen wat het huidige jaartal is volgens de Afghaanse kalender (CGVS I, p. 5). Nochtans wordt zowel in Iran als Afghanistan de Solar Hijri kalender gebruikt, en zijn enkel de namen van de maanden die verschillen. Het is dan ook uiterst frappant dat u dit niet weet. Wanneer u bovendien wordt gevraagd naar bekende Afghaanse Tadzjiken, de etnie waartoe u beweert te behoren, antwoordt u bizar genoeg Gulbuddin Hekmatyar (CGVS I, p. 20). Hekmatyar is evenwel een bekende Pasjoen. Wanneer u vervolgens wordt geconfronteerd met Ahmad Shah Massoud, een zeer bekende Tadzjiekse krijgshoofd, moet u bovendien toegeven dat u niet weet tot welke etnie hij behoorde. Ook bij de alombekende Burhanuddin Rabbani, tevens Tadzjiek en ex-president van Afghanistan, moet u toegeven dat u niet zeker weet tot welke etnie hij behoort.

De door u voorgelegde documenten zijn niet in staat de bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Vooreerst dient er op gewezen te worden dat documenten enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een waarschijnlijk en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten, hetgeen hier niet het geval is. Wat betreft uw paspoort en uw taskara moet bovendien worden opgemerkt dat uit de informatie beschikbaar op het CGVS blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. Daarnaast blijkt uit bovenvermelde informatie tevens dat er Afghaanse paspoorten met valse visa voor Iran in omloop zijn. Er zijn ook gevallen bekend van Iraniërs die erin zijn geslaagd om een Afghaans paspoort te kopen om zich uit te geven voor Afghaan

Concluderend moet er worden gesteld dat u er niet in slaagde uw Afghaanse nationaliteit aannemelijk te maken. Volledigheidshalve moet worden opgemerkt dat uw man A. N. (...) evenmin zijn Afghaanse nationaliteit aannemelijk heeft gemaakt. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit en uw werkelijke verblijfssituatie voor uw komst naar België, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaatgeneraal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit en waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw nationaliteit, uw herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. Een asielaanvraag moet immers beoordeeld worden ten opzicht van het land waarvan de asielzoeker de nationaliteit bezit. Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming. Geconfronteerd met de twijfels inzake uw Afghaanse herkomst hield u vast aan uw verklaringen wat dit betreft (CGVS I, p. 16).

Gezien u geen zicht geeft op uw nationaliteit en daaruit voortvloeiend niet op uw werkelijke familiale situatie en levensomstandigheden voor uw komst naar België maakt u niet aannemelijk dat u zich daadwerkelijk in de situatie bevindt van alleenstaande vrouw die haar (ex) partner dient te vrezes. U legde weliswaar een kopie neer van een klacht die u op 12 april 2016 indiende bij de politie van Arendonk. Echter, in deze klacht verklaart u op het einde dat alles nu in orde is, dat u niet meer bang bent van uw man en dat u verder met uw man aan jullie toekomst wil bouwen. Hiermee geconfronteerd, beweert u dat u nog steeds bang was en onder druk stond om te zeggen dat u niet meer bang was (CGVS II, p. 18). Het houdt evenwel geen steek dat u onder druk stond om te liegen maar alsnog besliste om klacht in te dienen bij de politie. Hiermee geconfronteerd, kan u enkel zeggen dat u zelfs de politie niet kon vertrouwen (CGVS II, p. 19). Echter, als u de politie niet kon vertrouwen, houdt het geen steek dat u besliste om klacht in te dienen. U zou ook geen echtscheidingsprocedure kunnen starten in België omdat u niet beschikt over een bewijs van uw huwelijk (CGVS I, p. 16). Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan de Afghaanse origine en nationaliteit van u noch uw echtgenoot kan aan dit laatste evenmin enig geloof worden gehecht. De overige door u voorgelegde documenten kunnen aan

bovenstaande evenmin iets wijzigen. De e-mail van uw advocaat Me B. (...) vermeldt enkel dat u heeft verklaard uit de echt te willen scheiden van uw echtgenoot en dat er in de nabije toekomst een consultatie is gepland.

In het kader van het verzoek om internationale bescherming van uw vader werd eveneens een weigeringsbeslissing genomen. De beslissingen van uw ouders werden door de RvV bevestigd in het arrest nr. 209 021 van 7 september 2018.

Dat uw vader in België zou hertrouwd zijn met een Afghaanse die over verblijfsdocumenten beschikt wijzigt niets aan bovenstaande beoordeling (CGVS, p. 6). Bovendien legde u geen overtuigende stukken voor om dit te staven, u toonde immers enkel een privé foto.

Over uw vrees dat u in geval van terugkeer naar Afghanistan zou uitgehuwelijkt worden, een hoofddoek zou moeten dragen en niet naar school zou kunnen gaan kan hetzelfde gezegd worden (CGVS, p. 6). Er werd, zoals hierboven reeds vermeld, immers geen geloof gehecht aan de voorgehouden Afghaanse nationaliteit van uw ouders.

Uit de door u voorgelegde documenten (attesten van leerkrachten, brieven van vriendjes en krantenartikelen waaruit blijkt dat minister Crevits en de zangeres Sanne uw OKAN klas zijn komen bezoeken) blijkt dat u in België school loopt, Nederlands spreekt en vriendjes heeft. Dit zijn inderdaad elementen die een terugkeer naar het land van herkomst vanuit humanitair oogpunt kunnen bemoeilijken (CGVS, p. 4 en 5). Het CGVS is echter enkel bevoegd voor het beoordelen van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en/of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat deze humanitaire elementen een dergelijke vrees of risico bij terugkeer met zich mee brengen die tot de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zou kunnen leiden. Voor het verkrijgen van een verblijf in België op basis van zuiver humanitaire redenen dient u andere, in de Vreemdelingenwet voorziene, procedures aan te wenden.

Gelet op bovenstaande kan aan u evenmin het statuut van vluchteling of het subsidiair beschermingsstatuut worden toegekend. Er dient tevens opgemerkt dat er inzake de verzoeken om internationale bescherming van uw broer H. (...) en uw zus S. (...) eveneens een weigeringsbeslissing werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister belast met Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Afghanistan, het door u genoemd land van herkomst, vermits u niet over de Afghaanse nationaliteit beschikt."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster voert de schending aan van artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en het "beginnel van goed bestuur".

Verzoekster gaat vervolgens in op de in de bestreden beslissing weergegeven weigeringsmotieven die ten grondslag lagen van de weigeringsbeslissing die eerder werd genomen ten aanzien van haar moeder. Daarbij wijst zij op de levensloop en levensomstandigheden van haar moeder, de jonge leeftijd van haar moeder wanneer deze haar land van herkomst verliet, het gebrek aan scholing van haar moeder, de aard van het huwelijk tussen haar moeder en haar vader en het gegeven dat haar moeder bang was en moest liegen van haar vader.

Verzoekster voegt nieuwe documenten bij het verzoekschrift. Het gaat om een oud paspoort van de vader van haar moeder en een document van toen deze persoon is gestorven.

"Deze documenten konden niet tijdig officieel vertaald worden wegens de lopende beroepstermijn.

Aangezien de RVV echter uitspraak doet in volle rechtsmacht hoopt verzoekster dat zij deze documenten zullen laten vertalen.

De job van de vader van de moeder van verzoekster was politieagent.

Hij werkte voor D.A.N. (...).

In straat nummer 10 van Baghlan is hij gestorven tijdens een vuurgevecht.

Hij droeg een uniform: dit was groen en op elke schouder was een kenteken van de politie aangebracht.

Hij droeg tevens een groene politiepet met zelfde embleem op.

(...)

Verzoekster vreest dat wanneer zij zal worden teruggestuurd naar Afghanistan, haar moeder zal vermoord worden door de Taliban en door de familie van haar vader.

Bovendien vreest zij een hoofddoek te zullen moeten dragen, niet langer naar school te kunnen gaan, kortom, volledig beperkt te zullen worden in haar doen en laten.

Zij is inmiddels reeds geïntegreerd in België, spreekt perfect Nederlands, heeft vriendjes...

Bovendien werd haar asielaanvraag volledig gebaseerd op het interview van haar moeder dat plaatsvond in het verleden..."

Verzoekster concludeert dat aan haar de vluchtelingenstatus moet worden verleend op grond van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Minstens stelt zij dat aan haar subsidiaire bescherming moet worden verleend.

2.2. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog de volgende stukken bij het verzoekschrift: een document inzake het overlijden van haar grootvader (bijlage 4), een oud paspoort van haar grootvader (bijlage 5) en een vonnis van de Familierechtbank te Brugge waaruit blijkt dat haar moeder over haar het exclusief ouderlijk gezag toegewezen kreeg (bijlage 6).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoekster duidt niet welk "*beginsel van goed bestuur*" zij benevens de motiveringsplicht geschonden acht. Derhalve wordt deze schending, benevens voor zover deze betrekking heeft op de motiveringsplicht, niet dienstig aangevoerd.

3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.3. Te dezen kan vooreerst worden opgemerkt dat verzoekster de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht gesteld wordt:

"Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u minderjarig bent. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal: zo werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw advocate die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen."

3.4. In zoverre verzoekster ingaat op de in de bestreden beslissing weergegeven weigeringsmotieven die ten grondslag lagen van de weigeringsbeslissing die werd genomen ten aanzien van haar moeder, dient verder te worden gewezen op de inhoud van het arrest nr. 209 021 van 7 september 2018 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

De Raad oordeelde bij het voormelde arrest ten aanzien van verzoeksters moeder als volgt:

“2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert een schending aan van “Artikel 62 Wet 15/12/1980 - Artikels 2 & 3 Wet 29/7/1991 – beginsel van goed bestuur.”

Verzoekster geeft aan het niet eens te zijn met de vaststellingen in de bestreden beslissing. Zij merkt op dat zij is “opgegroeid in een milieu waarin zij onderdrukt werd door haar omgeving”, aangezien zij uitgehuwelijkt werd aan haar echtgenoot, die haar verbood om de woning te verlaten, contact te hebben met andere personen of opleidingen te volgen.

Verzoekster is bovendien op haar negende moeten vluchten uit Afghanistan, waardoor het normaal is dat haar geografische kennis van haar regio van herkomst beperkt is. Door haar lange verblijf in Iran is het eveneens “niet verwonderlijk” dat haar kennis van het Dari beperkt is.

Waar de bestreden beslissing vaststelt dat verzoekster niet veel informatie heeft over het werk van haar echtgenoot en diens geboorteplaats, merkt zij op dat zij uitgehuwelijkt werd. Zij stelt dat “het niet een huwelijk was waarbij ’s avonds aan tafel over koetjes en kalfjes werd gesproken” en dat zij “moest zwijgen en doen wat haar werd opgedragen door haar echtgenoot”.

Verzoekster gaf tijdens het persoonlijk onderhoud ook toe dat zij over haar paspoort had gelogen bij aanvang van de procedure, maar enkel omdat haar echtgenoot dit opdroeg. Verzoekster voert aan dat zij ontzettend bang is van haar echtgenoot, door hem werd geslagen en niet anders durfde dan te verklaren wat haar echtgenoot haar had opgedragen. Verzoekster is echter formeel dat dit het enige is waar zij “in eerste instantie” over gelogen heeft.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Verzoekster slaagt er niet in om haar relaas aannemelijk te maken.

De Raad stelt vast dat zij met haar betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Van verzoekster mag redelijkerwijze worden verwacht dat zij de instantie van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over haar verzoek om internationale bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Verzoekster heeft de verplichting om haar volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over haar verzoek om internationale bescherming. Het is aan haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de instantie kan beslissen over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoekster dat zij de instanties zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van haar identiteit, leefwereld en relaas. De instanties mogen van verzoekster correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk ook documenten verwachten over haar identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

Na lezing van het administratief dossier stelt de Raad vast dat verzoekster middels haar verklaringen niet aannemelijk kan maken dat zij de Afghaanse nationaliteit heeft en derhalve door het afleggen van bedrieglijke en ongeloofwaardige verklaringen, het onmogelijk maakt om een correct zicht te krijgen op haar identiteit, nationaliteit en verblijfsomstandigheden voor haar vertrek naar België en dus haar eventuele nood aan bescherming niet aannemelijk kan maken.

Verzoekster tracht de bevindingen van de commissaris-generaal over haar geografische kennis van haar regio van herkomst te minimaliseren door te verwijzen naar het feit dat zij op jonge leeftijd Afghanistan verliet. De Raad merkt op dat zelfs van iemand die op negenjarige leeftijd haar land verliet, redelijkerwijs kan worden verwacht dat zij doorleefde verklaringen kan afleggen over haar geboorteplaats en achtergrond in Afghanistan en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige en elementaire zaken in verband met haar vermeende regio van herkomst, quod non in casu. Bijkomend merkt de Raad op dat dergelijk verweer evenmin een afbreuk kan doen over verzoeksters lacunaire kennis over de Afghaanse kalender of bekende Tadzjiekken uit Afghanistan, gelet op haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud dat zij de situatie in Afghanistan volgde via BBC News en veel hierover wilde weten (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 11, p. 21). De Raad merkt bovendien op dat van verzoekster kan verwacht worden dat zij in het kader van de procedure tot het bekomen van internationale bescherming coherente en consistente verklaringen kan afleggen over de achtergrond en de geboorteplaats van haar ouders in Afghanistan en de redenen waarom zij Afghanistan verlaten hebben, quod non.

Verzoeksters langdurige verblijf in Iran vormt bovendien geen verschoningsgrond voor verzoeksters beperkte kennis van het Dari, gelet op haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud dat zij in het Dari werd opgevoed door haar moeder (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 11, p. 8). Hierdoor is het niet

aannemelijk dat verzoekster verschillende basiswoorden, zoals dorp, auto, traditie en kogels, niet kent in het Dari maar enkel in het Farsi (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 11, p. 7, 10, 17). Dergelijke vaststellingen doen op ernstige wijze afbreuk aan verzoeksters verklaringen over haar herkomst uit Afghanistan.

Verzoeksters verweer dat zij niet op de hoogte was van de geboorteplaats van haar echtgenoot en diens beroep als waterputgraver in Iran omdat zij gedwongen gehuwd werd en enkel moest zwijgen, kan niet dienstig worden aanvaard. De Raad merkt hierbij op dat verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud bevestigend antwoordde toen haar gevraagd werd of haar echtgenoot ooit over zijn werkzaamheden vertelde (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 11, p. 9), hetgeen afbreuk doet aan haar verklaringen dat zij met haar echtgenoot niet over dergelijke zaken sprak. Verzoeksters verweer doet dan ook geen afbreuk aan verzoeksters lacunaire kennis over de geboorteplaats van haar echtgenoot en diens beroep als waterputgraver in Iran. Verzoekster betwist bovendien de motivering in de bestreden beslissing niet dat zij vage verklaringen aflegde over andere Afghanen in Iran, hetgeen verder afbreuk doet aan haar verklaringen over haar verblijf in Iran als Afghaanse vluchteling.

Verzoekster herhaalt bovendien haar verklaringen dat zij niet over haar paspoort durfde vertellen omdat dit niet mocht van haar echtgenoot, doch zij gaat voorbij aan de motivering in de bestreden beslissing dat verzoekster verklaarde apart te wonen van haar echtgenoot, zodat niet kan worden ingezien waarom zij zou liegen over het bezit van haar paspoort, dit temeer daar haar echtgenoot het paspoort voorlegde en verzoekster zelf een taskara neerlegde als identiteitsbewijs. Verzoekster gaat er bovendien aan voorbij dat uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat zij inconsistente verklaringen heeft afgelegd over dit paspoort, hetgeen afbreuk doet aan de bewijswaarde van dit document.

De Raad merkt tevens op dat het niet aannemelijk is dat verzoeksters paspoort zowel stempels zou bevatten van "The Republic of Afghanistan" als van "The Islamic Republic of Afghanistan", de nieuwe naam van Afghanistan. Dergelijke vaststellingen doen afbreuk aan de authenticiteit van dit document.

De motivering in de bestreden beslissing over verzoeksters nationaliteit en herkomst is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

"In casu werd vastgesteld dat uw kennis van uw plaats van herkomst in Afghanistan zeer opmerkelijke leemtes vertoont. Zo werd u volgens uw verklaringen geboren in het district Puli Khumri, de provinciehoofdstad van de provincie Baghlan. Echter, gevraagd wat de hoofdstad van Baghlan is, moet u frappant genoeg het antwoord schuldig blijven (CGVS I, p. 6). Ook al woonde u volgens uw verklaringen slechts tot uw negende in Puli Khumri, het is niet aannemelijk dat u niet weet dat u in de hoofdstad van Baghlan woonde. U kent verder geen enkel ander district van Baghlan dan Dahne Ghori, waar uw man volgens uw verklaringen vandaan komt. Wanneer u vervolgens wordt gevraagd om te vertellen over uw geboorteplaats, kan u enkel zeggen dat de Russen net vertrokken waren toen u geboren werd en dat uw familie er niet veel over zei. Opnieuw gevraagd wat uw familie u over uw geboorteplaats vertelde, komt u niet verder dan te zeggen dat uw huis op een heuvel lag, er een "rivier of kanaal" was en dat "ze" op vrijdag naar de rivier ging om kleren te wassen. U heeft verder geen idee welke districten Puli Khumri begrenzen en u weet evenmin welke provincies een grens hebben met Baghlan (CGVS I, p. 6). Ook wanneer u gevraagd wordt waar in Puli Khumri u woonde, antwoordt u enkel dat "jullie in Tape Farhad waren". Echter, gevraagd wat Tape Farhad is, zegt u eerst dat u het niet weet, alvorens u zegt dat het de naam van heuvel is waar uw oma woonde. U verklaart verder dat uw andere oma in Nasaji woonde. Echter, gevraagd wat Nasaji is, moet u het antwoord schuldig blijven. Wanneer u vervolgens wordt gevraagd waar in de stad Puli Khumri u woonde, moet u evenzeer het antwoord schuldig blijven (CGVS I, p. 7).

Voorts is het zeer treffend dat uw kennis van het Dari beperkt is. Zo beweert u dat uw moeder thuis steeds Dari sprak en heeft u bovendien tot uw negende in Puli Khumri gewoond. Echter, tijdens uw eerste gehoor op het CGVS wordt het duidelijk dat u verschillende basiswoorden in het Dari niet begrijpt (CGVS I, p. 7-8). Bovendien verklaart u zelf dat u "het in het Dari meestal niet weet". Hiermee geconfronteerd, kan u enkel zeggen dat u dertien tot veertien jaar in Iran heeft gewoond en dat jullie taal gemengd is. Dit is evenwel niet afdoende om uw gebrek aan kennis van het Dari te verhelfen (CGVS I, p. 9).

Ook over het werk van uw man als waterputgraver in Iran legt u vage en beperkte verklaringen af. Zo beweert u weliswaar dat uw man thuis wel degelijk sprak over zijn werk. Echter, gevraagd waar hij dan zoal over praatte, komt u niet verder dan de vage verklaring dat het hard, gevaarlijk en onveilig was. Gevraagd naar specifieke verhalen van zijn werk, beweert u plots dat hij niet praatte als hij thuiskwam en dat hij enkel zei dat het hard was. Wanneer u vervolgens wordt gevraagd of hij Afghaanse collega's had, antwoordt u bevestigend. Echter, gevraagd naar zijn collega's, moet u toegeven dat u er geen enkele kan opnoemen (CGVS I, p. 8-9).

Daarnaast kan u niets vertellen over Afghaanse vrienden en burens in Iran. Immers, gevraagd naar Afghaanse vrienden in Iran, antwoordt u naast de kwestie dat er "veel Afghanen waren in Shiraz".

Wanneer de vraag wordt herhaald, antwoordt u bizar genoeg dat jullie geen Afghaanse vrienden hadden omdat uw man zich afzijdig hield van vrienden en anderen. U beweert vervolgens dat u Afghaanse burens had. Echter, gevraagd wie ze waren, moet u toegeven dat u geen enkele naam kan noemen (CGVS I, p. 9). Dit is zeer opmerkelijk. U verklaart verder dat er veel Afghanen waren in Shiraz. Echter, opnieuw moet u toegeven dat u ze niet kan benoemen (CGVS I, p. 9). Het is evenwel niet aannemelijk dat u volgens uw verklaringen ongeveer veertien jaar in Iran heeft gewoond, maar niets kan vertellen over andere Afghanen.

Bovendien legt u tegenstrijdige verklaringen af over de geboorteplaats van uw ouders. Zo beweert u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat uw ouders allebei in Puli Khumri geboren zijn (Verklaring DVZ, vraag 13a). Op het CGVS past u plots uw verklaringen aan en beweert u dat uw vader werd geboren in Dahne Ghorri en uw moeder in Parwan (CGVS I, p. 9-10).

Ook over de job van uw vader in Afghanistan legt u vage en inconsistente verklaringen af. Zo beweert u dat uw vader in het hoofd werd geschoten en dat u "denkt" dat hij voor de overheid werkte tijdens de periode van de mujahedin. Echter, na meerdere vragen over het werk van uw vader moet u toegeven dat u niet weet welke job uw vader uitoefende (CGVS I, p. 10).

Verder vertoont uw kennis van de geboorteplaats van uw man evenzeer opmerkelijke leemtes. Immers, u kan enkel zeggen dat uw man werd geboren in Dande Ghorri. Echter, gevraagd waar in Dande Ghorri hij werd geboren, moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS I, p. 11). Ook over de geboorteplaats van uw schoonouders legt u allerm minst consistente verklaringen af. Zo beweert u op de DVZ dat uw schoonouders stierven tijdens de oorlog met de Sovjet-Unie. Echter, op het CGVS beweert u plots dat uw schoonvader in Afghanistan stierf aan een ziekte en dat uw schoonmoeder een paar jaar later in Iran stierf aan een ziekte (CGVS I, p. 11-12). Met uw tegenstrijdige verklaringen geconfronteerd, geeft u toe dat u loog over de dood van uw schoonouders op de DVZ en beweert u plots dat u van uw man moest zeggen dat uw schoonouders gestorven waren tijdens de oorlog met de Sovjet-Unie (CGVS I, p. 19). Het houdt evenwel geen steek dat u nog steeds in opdracht van uw man zou liegen als u reeds had verklaard dat u schrik had van uw man en dat u de politie had gebeld (Vragenlijst DVZ, vraag 7).

Bovendien moet worden opgemerkt dat u zeer tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw Afghaanse paspoort. Zo beweert u reeds op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u nooit in het bezit bent geweest van een paspoort (Verklaring DVZ, vraag 23). Op het CGVS houdt u dit vol, en beweert u dat u nooit een paspoort heeft gehad (CGVS I, p. 17). Echter, uw man legde tijdens zijn gehoor op het CGVS uw originele Afghaanse paspoort voor. Hiermee geconfronteerd, antwoordt u plots dat u van uw man niets mocht zeggen over uw paspoort omdat hij wil dat u een weigeringsbeslissing krijgt zodat hij u mee naar Afghanistan kan nemen (CGVS I, p. 18). Deze verklaring kan evenwel niet overtuigen. Zo hebt u zelf meermaals aangegeven dat u en uw man apart wonen en kan dus niet worden ingezien waarom u zou liegen over het bezit van een paspoort, dat nota bene door uw man werd voorgelegd. Bovendien legde u zelf reeds een taskara voor, wat ook een identiteitsbewijs is. Hiermee geconfronteerd, kan u enkel meermaals herhalen dat u uw paspoort niet mocht laten zien (CGVS I, p. 18). Ook tijdens uw tweede gehoor legt u inconsistente verklaringen af over uw paspoort. Zo beweert u op de DVZ dat u R.T. heet en dat u nooit een andere naam gevoerd heeft (Verklaring DVZ, vraag 1-3). Tijdens uw tweede gehoor op het CGVS antwoordt u bovendien bevestigend wanneer uw wordt gevraagd of dezelfde naam als u in België gebruikt, ook op uw paspoort vermeld staat (CGVS II, p. 5). Echter, op uw paspoort staat de naam S.T. vermeld, en dus niet R.T. Wanneer u later tijdens uw tweede gehoor op het CGVS wordt gevraagd of u op alle documenten in Iran dezelfde naam gebruikte als in België, antwoordt u plots dat u in Iran S. gebruikte omdat er in Iran een bedrijf was dat wasmiddelen produceerde dat R. heette. U beweert tevens dat u reeds op de DVZ had verklaard dat u twee namen had (CGVS II, p. 6-7). Dit blijkt evenwel nergens uit uw dossier. U blijft echter volhouden dat u steeds hebt verklaard dat u twee namen had. Bovendien is het zeer opmerkelijk dat in het paspoort slechts twee kinderen werden opgenomen terwijl uw derde kind reeds geboren werd toen u het paspoort ging verlengen. Hiermee geconfronteerd, kan u enkel zeggen dat de mensen in Shiraz het niet konden registreren omdat ze niet "de juiste stempel hadden" en dat het enkel in Teheran kon (CGVS II, p. 6). Echter, de stempel die werd gebruikt om de verlenging van uw paspoort te bevestigen is deze van de Afghaanse ambassade in Teheran (CGVS II, p. 6).

Ten slotte moet worden opgemerkt dat uw kennis van Afghanistan in het algemeen zeer opmerkelijke leemtes vertoont. Zo heeft u wel degelijk enige kennis van Afghanistan en beweert u dat u veel naar het nieuws keek in Iran en dat u wilde weten wat er gaande was in Afghanistan. Echter, u heeft geen enkele kennis van de Afghaanse kalender en u kent geen enkele Afghaanse maand bij naam. U weet evenmin welke de eerste maand is van het jaar volgens de Afghaanse kalender omdat u "in Iran werd opgevoed" (CGVS I, p. 5). Het is evenwel niet aannemelijk dat u beweert tot uw negende in Afghanistan te hebben gewoond maar niets kan vertellen over de Afghaanse kalender. Treffend is ook dat u niet eens kan vertellen wat het huidige jaartal is volgens de Afghaanse kalender (CGVS I, p. 5). Nochtans wordt zowel in Iran als Afghanistan de Solar Hijri kalender gebruikt, en zijn enkel de namen van de maanden die

verschillen. Het is dan ook uiterst frappant dat u dit niet weet. Wanneer u bovendien wordt gevraagd naar bekende Afghaanse Tadzjeken, de etnie waartoe u beweert te behoren, antwoordt u bizar genoeg Gulbuddin Hekmatyar (CGVS I, p. 20). Hekmatyar is evenwel een bekende Pasjtoen. Wanneer u vervolgens wordt geconfronteerd met Ahmad Shah Massoud, een zeer bekende Tadzjiekse krijgshaar, moet u bovendien toegeven dat u niet weet tot welke etnie hij behoorde. Ook bij de alombekende Burhanuddin Rabbani, tevens Tadzjiek en ex-president van Afghanistan, moet u toegeven dat u niet zeker weet tot welke etnie hij behoort.

De door u voorgelegde documenten zijn niet in staat de bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Vooreerst dient er op gewezen te worden dat documenten enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een waarschijnlijk en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten, hetgeen hier niet het geval is.

Wat betreft uw paspoort en uw taskara moet bovendien worden opgemerkt dat uit de informatie beschikbaar op het CGVS blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. Daarnaast blijkt uit bovenvermelde informatie tevens dat er Afghaanse paspoorten met valse visa voor Iran in omloop zijn. Er zijn ook gevallen bekend van Iraniërs die erin zijn geslaagd om een Afghaans paspoort te kopen om zich uit te geven voor Afghaan".

Wat de echtelijke problemen tussen verzoekster en haar echtgenoot betreft, toont verzoekster geenszins in concreto aan waarom zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een vrees voor vervolging door haar echtgenoot zou hebben, temeer nu blijkt dat zij geen zicht biedt op haar werkelijke nationaliteit en verblijfsomstandigheden. Uit verzoeksters verklaringen blijkt bovendien dat verzoekster in België momenteel apart woont van haar echtgenoot en de echtscheidingsprocedure wil inzetten, hetgeen volgens de bestreden beslissing ook blijkt uit een mail die gestuurd werd door haar advocaat, zodat niet kan worden ingezien waarom zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst vervolging dient te vrezen.

Uit het voorafgaande dient te worden besloten dat verzoekster haar Afghaanse nationaliteit niet aantoon, noch aannemelijk maakt daadwerkelijk in Pakistan en Iran als Afghaanse vluchteling te hebben verbleven. Hierdoor toont zij evenmin aan dat zij Afghanistan zou zijn ontvlucht omwille van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Zij toont niet aan dat zij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet loopt, een verwijzing naar zijn asielrelaas evenmin volstaan. Hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Uit de bespreking van verzoeksters relaas blijkt dat zij haar nationaliteit, reële verblijfssituatie en leefomstandigheden voor haar aankomst in België niet kan verduidelijken. Verzoekster maakt hierdoor zelf het bestaan van dergelijk verband met haar persoon onmogelijk.

Gelet op het voormelde toont verzoekster niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoekster vraagt in fine van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal."

Het voormelde arrest geniet, voor wat betreft de hierin gedane vaststellingen, kracht van gewijsde. Verzoekster kan onderhavig verzoekschrift bijgevolg niet aanwenden om een vorm van beroep in te stellen tegen de weigeringsbeslissing die haar moeder indertijd ontving van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of het voormelde arrest waarbij uitspraak gedaan werd over het beroep dat verzoeksters moeder indiende tegen deze beslissing. Dit geldt nog des te meer nu

verzoekster zich in het onderhavige verzoekschrift blijkens het voorgaande beroept op dezelfde feiten en elementen als deze die haar moeder reeds aanvoerde in het kader van haar beroep bij en die bijgevolg reeds werden beoordeeld door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Bij arrest nr. 209 019 van 7 september 2018 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd verder geoordeeld dat ook verzoeksters vader, A.N.T., zijn beweerde Afghaanse nationaliteit niet aantoonde, dat deze evenmin aannemelijk maakte dat hij daadwerkelijk als Afghaanse vluchteling in Pakistan en Iran zou hebben verbleven en dat hij aldus niet aantoonde dat hij Afghanistan zou zijn ontvlucht omwille van een geponde rees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

Gezien verzoeksters ouders hun vermeende Afghaanse nationaliteit, herkomst, opeenvolgende verblijfplaatsen en levensomstandigheden niet aannemelijk hebben gemaakt, maakt verzoekster haar nationaliteit, herkomst, opeenvolgende verblijfplaatsen, levensomstandigheden, situatie en problemen evenmin aannemelijk.

De nieuwe stukken die verzoekster ter staving van deze elementen bij het verzoekschrift voegt, met name twee documenten die betrekking zouden hebben op haar grootvader langs moederszijde, zijn niet van zulke aard dat zij afbreuk kunnen doen aan het voorgaande. Vooreerst worden deze documenten slechts bijgebracht in de vorm van makkelijk manipuleerbare kopieën. Verder gaan zij niet vergezeld van een voor eensluidend verklaarde vertaling in de zin van artikel 8 PR RvV, zodat het de Raad onmogelijk is om hun inhoud na te gaan. Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat zulke documenten hoogstens een ondersteunende werking kunnen hebben, met name het vermogen om intrinsiek geloofwaardige verklaringen kracht bij te zetten, doch op zich niet kunnen volstaan om de teloorgegangene geloofwaardigheid van de verklaarde nationaliteit en herkomst te herstellen. Dit geldt nog des te meer in het geval van documenten zoals de neergelegde stukken. Reeds bij het hoger geciteerde arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd immers geoordeeld dat er in Afghanistan op grote schaal wordt gefraudeerd met zulke documenten en dat zij daardoor zowel binnen als buiten Afghanistan eenvoudigweg illegaal en tegen betaling kunnen worden verkregen, hetgeen de bewijswaarde van de bijgebrachte stukken danig ondermijnt.

Ook het vonnis van de Familierechtbank van Brugge kan geen afbreuk doen aan het voorgaande. Uit dit vonnis kan slechts worden afgeleid dat het ouderlijk gezag over verzoekster werd toegekend aan haar moeder. Nergens kan daarbij uit dit vonnis worden afgeleid dat verzoekster ten gevolge hiervan enige vrees voor vervolging zou dienen te koesteren of risico zou lopen op ernstige schade. Hoe dan ook kan in deze worden herhaald dat dergelijke vrees of dergelijk risico getoetst en beoordeeld dient te worden ten aanzien van het land waarvan verzoekster de nationaliteit bezit. Gezien er door verzoekster (en haar ouders) geen zicht wordt geboden op haar werkelijke nationaliteit, herkomst, opeenvolgende verblijfplaatsen, levensomstandigheden, situatie en problemen toont verzoekster bijgevolg geenszins aan dat zij ten gevolge van eventuele problemen tussen haar ouders een nood zou hebben aan internationale bescherming.

Hetzelfde geldt met betrekking tot de bewering dat verzoeksters vader in België zou zijn hertrouwd met een Afghaanse die over verblijfsdocumenten beschikt. Aldus wordt hierover in de bestreden beslissing met recht gesteld:

“Dat uw vader in België zou hertrouwd zijn met een Afghaanse die over verblijfsdocumenten beschikt wijzigt niets aan bovenstaande beoordeling (CGVS, p. 6). Bovendien legde u geen overtuigende stukken voor om dit te staven, u toonde immers enkel een privé foto.”

Waar verzoekster herhaalt dat zij in Afghanistan een aantal zaken vreest en opnieuw wijst op haar mate van integratie in België, dient tot slot te worden opgemerkt dat zij met de loutere herhaling van deze elementen geenszins afbreuk doet aan de pertinente en terechte motieven die dienaangaande zijn opgenomen in de bestreden beslissing en die luiden als volgt:

“Over uw vrees dat u in geval van terugkeer naar Afghanistan zou uitgehuwelijkt worden, een hoofddoek zou moeten dragen en niet naar school zou kunnen gaan kan hetzelfde gezegd worden (CGVS, p. 6). Er werd, zoals hierboven reeds vermeld, immers geen geloof gehecht aan de voorgehouden Afghaanse nationaliteit van uw ouders.

Uit de door u voorgelegde documenten (attesten van leerkrachten, brieven van vriendjes en krantenartikelen waaruit blijkt dat minister Crevits en de zangeres Sanne uw OKAN klas zijn komen bezoeken) blijkt dat u in België school loopt, Nederlands spreekt en vriendjes heeft. Dit zijn inderdaad elementen die een terugkeer naar het land van herkomst vanuit humanitair oogpunt kunnen bemoeilijken (CGVS, p. 4 en 5). Het CGVS is echter enkel bevoegd voor het beoordelen van een vrees

voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en/of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat deze humanitaire elementen een dergelijke vrees of risico bij terugkeer met zich mee brengen die tot de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zou kunnen leiden. Voor het verkrijgen van een verblijf in België op basis van zuiver humanitaire redenen dient u andere, in de Vreemdelingenwet voorziene, procedures aan te wenden.”

3.5. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.6. Verzoekster toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in haren hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De Raad benadrukt te dezen nogmaals dat verzoekster geen zicht biedt op haar werkelijke nationaliteit, herkomst, opeenvolgende verblijfplaatsen, levensomstandigheden, situatie en problemen. Het is nochtans de taak van verzoekster om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

In dit kader benadrukt de Raad dat het hem niet toekomt om te speculeren over de werkelijke nationaliteit, herkomst en achtergrond van verzoekster, over verzoeksters reële profiel, netwerk, problemen en situatie en over de vraag of verzoekster al dan niet afkomstig is uit of kan verblijven in een land of regio waar geen risico op ernstige schade aanwezig is. De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat zulk risico in haren hoofde niet voorhanden is.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee oktober tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT